

Golf i fire generasjoner

Skrevet i 1999 av Sigrid Hohle Bjønness

Annie Struksnæs har vært en god læremester for sin etterslekt. Hun er oldemor, 92 år og aktivt medlem både i Oslo og Vestfold Golfklubb. Vi møtte henne på Bogstad Golfbane med datter, datterdatter og olderdatter.

Det er 25 år siden Annie Struksnæs oppnådde pensjonsalderen, men fremdeles er hun superspenstig i kroppen, rask i replikken og utrolig aktiv. Golf har vært en lidenskap hos henne siden 1935, og den dag i dag svinger hun driveren med misunnelsesverdig eleganse. Norsk Golf hadde en avtale med henne på Bogstad Golfbane en vakker høstdag i september, og da fylte hun like godt opp ballen med datter, datterdatter og olderdatter. For der i gården har familien mer eller mindre fått golfinteressen inn med morsmelken.

Som mor så datter

Vi sitter i sen høstsol utenfor klubbhuset på Bogstad. Fra terrassen er det vakker utsikt over banen og Bogstadvannet. Rundt meg sitter fire sporty damer. Det er Annie Struksnæs (92), hennes datter Unni Martinsen (71), datterdatteren Marianne Meidell (40) og oldebarnet Camilla Meidell (13). Vi tror det er en sjeldenhet, kanskje til og med en liten sensasjon, med fire slektsledd golfspillende kvinner i alderen 92 til 13 år. Oldemor Annie spiller i dag på handicap 27, men hun har vært nede i 18. Datteren Unni har 17,5, datterdatter Marianne har 15, mens oldebarnet Camilla er i ferd med å ta grønt kort.

Annie Struksnæs begynte å spille i 1935 som 28-åring, inspirert av ektemannen som var lidenskapelig golfer.

- Min mann ville ikke ha meg på banen før jeg behersket spillet, så det første året sto jeg og øvde med et gammelt enerjern og avlagte køller etter min mann. Grønt kort var ikke innført den gang, men vi fikk utmerket instruksjon av Gilbert Heron, som var pro på Bogstad i mange år, minnes Annie Struksnæs. Hun forteller videre:

- Golfspporten var lite utbredt i Norge i 30-årene. Fra de første årene kan jeg bare huske ett barn som spilte, Hans Hoff, en liten syvåring med krøller. Min mann og jeg var interessert i å få vår sønn og datter med, og begge tok timer. Men de ble lei av all golfpraten og av å være caddier, og dette ødela golfinteressen hos dem i ungdommen. Senere begynte begge å spille.

Unni Martinsen forteller:

- Jeg begynte i 17-årsalderen, men da var det ingen av mine venninner som hadde interesse for golf. På den tiden var håndball min store hobby. Først rundt 1960 begynte jeg med golfen for fullt, og siden har jeg vært bitt av basillen.

Helsemessig har det vært uvurderlig for meg, og jeg har stor glede av å spille både med familie og venner. Mor er en glimrende instruktør, og jeg har større utbytte av å gå ni hull med henne enn en pro-time.

En lek mellom kjønn og generasjoner

Marianne Meidell fortsetter:

- Jeg husker jeg gikk på "golfskole" hos bestemor og bestefar. Jeg ble tent som 11-åring, selv om jeg i starten var noe skeptisk fordi jeg trodde det bare var gutter som spilte. Golfen har gitt meg enormt, den har lært meg å takle tap og se utfordringen i å konkurrere med seg selv. Golfen binder også generasjonene sammen. Som tenåring var jeg en uke på Mallorca og spilte med Momo, en fin opplevelse

for oss begge. Som 17-åring spilte jeg på juniorlandslaget, men så kom russetid og utdanning, mann, barn og jobb, og golfen ble nedprioritert noen år. Nå spiller jeg mer igjen, og i sommer hadde Momo og jeg nok en golfuke på Mallorca.

Camilla (13) sier hun ikke er blitt presset til å begynne med golf, men synes det er gøy. Mange av venninnene hennes spiller også.

Annie Struksnæs understreker at leken mellom generasjonene og kjønnene er en stor inspirasjonskilde i golf. Hun fremhever hvor viktig det er at begge ektefellene spiller. Da hun ble enke mistet hun både en ektemann og en golfpartner. Men hun er så heldig å ha barn, svigerbarn, barnebarn med ektefeller og barn som spiller golf. Hennes 80-årsdag ble feiret med 35 familiemedlemmer på St. Mellion i Wales, en bane som Jack Nicklaus har anlagt. Her feiret slekten en uke til ende, med golf som viktigste innslag. Det var et minnerikt opphold hvor familien ble fantastisk godt mottatt, i følge jubilanten.

Golf i 65 år

Vår spreke 92-åring har mange minner fra sine 65 år som golfer. Hun har hukommelse som en tenåring og deler gavmildt sin golfopplevelser med oss:

- Da jeg begynte å spille i 1935 holdt Oslo Golfklubb til i en gammel låve nede på ett av Bogstadjordene. Under okkupasjonen ble banen utlagt til grønnsaksparseller. Men etter krigen økte golfinteressen og samkvemmet med de tre skandinaviske land. Golfspillernes koner ble også medlemmer, og Hovås Golfklubb nær Gøteborg og Rungsted utenfor København var ettertraktete valplasser.

Jeg har spilt på ca. 50 baner rundt i verden. I årevis var vi medlemmer av St. Georges' Hill nær Weybridge i Surrey, og jeg har spilt på Wentworth og Berkeley og mange andre britiske baner. Jeg har også spilt golf på Cuba, Mallorca, Malta, i Canada, Frankrike, Hellas, Ungarn, Tyskland, Italia, Monaco og Malaysia. På Du Pont's bane på Cuba husker jeg at iguanene lå og lurte i roughen. Vi kastet papayaer til dem, og de var tilsynelatende fredelige. Et annet dyreminne har jeg fra Campagna Romana i Roma der fairwayene ble klippet av beitende sauer. Dyr på golfbanen er jo ikke ukjent på våre breddegrader heller, senest i år sprang tre rådyr foran meg på Vestfold Golfbane. Jeg er medlem av både Bogstad og Vestfold.

Trim for kropp og sjel

Annie Struksnæs var yrkesaktiv i mange år med egen antikvitetsforretning og liten tid til å trene. Det var først som pensjonist hun fikk tid til å spille golf i hverdagen. Når vi spør henne om hun synes golfetiketten har endret seg på alle de årene hun har spilt, svarer hun:

- Nei, golf virker oppdragende på folks manérer, og de lærer å ta hensyn til andre.

Vår spreke 92-åring har hele livet vært flink til å holde seg i form. Hun avslutter:

- Golf er fabelaktiv for eldre, det er en idrett som ikke er for utmattende. Du bruker mange muskelgrupper og glemmer alle bekymringer. Bridge er også en stor interesse hos meg, som i likhet med golf krever sterk konsentrasjon. Ikke minst er begge spill flott sosialt sett. Du treffer så mange forskjellige mennesker, og du må lære å ta dine spillefeil med godt humør!

